

HSH • HScH

alkotók: Pásztor Erika Katalina, Bodóczy Antal
konzulens: Farkas József, SCH (BME Simonyi Károly Szakkollégium)

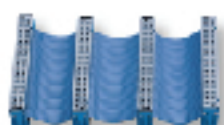
1

Kiterített számítógép: elektro-kép, gép-kép

A liftek előterében, a liftek közötti falra (az irányító gombok áthelyezhetőségét feltételezve) helyezük el a képet, amely egy kiterített, működő számítógép. Minden emeletre egy működő és az alapfunkciókat bemutató gép-kép kerül elhelyezésre a projekt végén. A számítógépek hardverét és szoftvereit a "nyílt forráskód" (open source) elvek alapján, a BME Simonyi Károly Szakkollégium által vezetett hallgatói csoportokkal közösen állítjuk össze. A gép-képeket a szintközösségek szaba-don továbbfejleszthetik, lecserélhetik vagy bővíthetik az egyébként olcsó (esetleg használt) alkatrészeket, készíthetnek saját hardvereket és írhatnak rá saját programokat. Az alapkonfigurációt úgy állítjuk össze, hogy kép, szöveg és hang felvételére illetve lejátszására alkalmas, valamint ellátjuk különböző érzékelőkkel (fény-, mozgás-, távolság, nedvesség-, hőmérséklet-, és hangszenzorok, stb.), amelyekkel a gép-kép a külső környezet változásaira reagáló **interaktív installációvá alakítható**. Az alkatrészeket egy sűrűn perforált acéllemeze rögzítjük, amelyet a festett acéllemezéből készült kb. 12 cm vastagságú kerethez rögzítünk. Az így létrejövő dupla hátoldalú kép előlapja 8-10 mm vastagságú, ún. "törhetetlen" átlátszó plexi. A keret előlapja kinyitható és kulccsal biztonságosan lezárható.

A kiterített számítógéphez csak az adott szintközösség – illetve az általuk megbízott felelős – férhet hozzá. A hardveres szereléseket igénylő beavatkozások így fizikailag kontrollálhatók. A jelentősebb szerelésekhez a perforált panel egyben kiemelhető és szállítható. Minden más, távoli gépről (pl. az egyes hallgatók gépeiről) történő szoftveres beavatkozás szoftveresen szabályozható és követhető. A gépeket saját wifi hálózat köti össze, így az egyes szintek közötti gépek kapcsolata megoldható, amely újabb ötleteket adhat a fejlesztőknek, illetve a HÖK saját központi üzenetei minden egyes szintre eljuttathatók.

A gép-kép kompozícióját az határozza meg, hogy az egyes alkatrészeket hová helyezük és hogyan kötjük össze. Ez – bizonyos határokon belül – tetszőleges és szabadon változtatható. A kép nappal és éjszaka (csökkentett folyosóvilágításban) másképp néz ki. A grafikus kijelzőkön információt lehet közzétenni (akár mint egy faliújságon). **A hallgatók a képekbe beépített szenzorok segítségével a valós térben történő változásokra reagáló, azokkal kommunikáló installációt is készíthetnek.** Ennek előre meg nem mondható milliányi játékos változata elképzelhető, amelyek – reményeink szerint – igazán érdekessé és izgalmassá teszik majd a kollégium életét.

2

Közösségi website

A gép-képekkel létrehozható alkotások fejlesztéséhez és kommunikációjához készítünk egy közösségi website-t, amelyen a fejlesztéshez szükséges minden információ (pl. szoftverek és hardverek leírásai, mintaprojektek, inspiráló példák) megtalálható. A website alkalmas az egyes projektek fejlesztésének végigkövetésére, az új alkalmazások dokumentációjának közzétételére, pályázatok, versenyek lebonyolítására. A website wiki alapú, ingyenes dinamikus motorral működik, itt a struktúra kialakítására és felület tervezésére (testreszabására) van szükség. A gép-képek és a website üzemeltetője a kari HÖK illetve a Szakkollégium lesz.

konceptió

Elképzelésünk abból indul ki, hogy ebben a házban óriási, kiaknázatlan szabad alkotói potenciál van. Munkánkkal ezt szeretnénk inspirálni és aktivizálni, olyan különleges, dedikált művet adva minden szintközösségnek, amely alkalmas a szabad kísérletezésre és a folyamatos továbbfejlesztésre. Ez a műalkotás nem önmagáról, hanem azokról a folyamatokról szól, amelyeket inspirál, amelyek a műalkotás – vagy inkább **művészeti beavatkozás** – által indulnak el.

A mű hosszútávú fennmaradását nem materiális eszközökkel kívánjuk elérni. A tárgyakat azért óvják meg az emberek, mert fontosak nekik, és ezt a törődést és gondoskodást kell a műalkotással kiváltani ahhoz, hogy a kiállított tárgyak fennmaradjanak, és hogy közösségformáló szerepüket betölthessék.

3

Kamuflázs – térfestés

A természetben többféle módon is létező felületi álcázás Norman Wilkinson brit festőt (1878-1971) arra inspirálta, hogy az I. Világháborúban hadihajókat álcázzon az ún. "Dazzle" festéssel. A "dazzle camouflage" néven ismert festéstechnikát arra használták, hogy a nyílt tengeren, a korabeli optikai távolságmérőkkel megfigyelt hajóról az ellenség ne tudja megállapítani, hogy melyik irányban halad és mekkora sebességgel. Belső térben való alkalmazása hasonló, erőteljes és zavaró hatást vált ki, tökéletesen felbontja a meglévő térstruktúrát. A liftek előtti 13,5 négyzetméteres, viszonylag alacsony (2,62 m) belmagasságú tér egyetlen funkciója a közlekedés, ugyanakkor ez a tér az egész ház közepe, amin minden lakó naponta egyszer legalább áthalad. A javasolt térfestés funkciója ebben a közegben is ugyanaz, mint a hadihajóknál volt: megzavarás, kizökkentés, a tér (és a forma) szerkezetének átírása. **A megzavarás célja a háborúban (is) a veszteségek elkerülése volt.** A meg nem valósított innovációk s alkotások, a kiaknázatlan kreativitás is egyfajta veszteség. A festésekben alkalmazott és a képek keretein látható csíkokat az útépítésekben használt vörös-fehér csíkos táblák inspirálták, mivel itt, a kollégium közepén, a hallgatók kreativitását közvetítő gép-képek és installációk is állandóan "építés alatt" lesznek. Ez a hely egy igazán kizökkentő "snitt" a kollégium és a külvilág között.

A mű aktív és közvetett esztétikai gondolkodásra serkent, s arra inspirál, hogy a jól ismert és megszokott eszközöket hogyan lehet "másképp" látni, hogyan lehet játszani és érdekes – korábban nem látott – dolgokat létrehozni.

Fontos misszió, hogy ezer villamosmérnök, a jövő sikerembereinek (vezetőinek és fejlesztőinek) lakóhelyén **ennek a műalkotásnak további alkotások megszületését kell inspirálnia** a szabálykövető, kockafejű mérnök-képzésben résztvevő hallgatók szobáihoz felmenő liftek előterében.